

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

יבמות - ד'

1. **מנין שעשה דוחה לא תעשה?**
דכתיב "לא תלבש שעטנז" ובסמוך לו "גדילים תעשה לך", ודורשים מהסמיכות: עשה של ציצית דוחה לא תעשה של כלאים ומותר בציצית.
2. **מה המקור לדרוש הלכות מסמיכות מקראות?**
"סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר"
הלכה שנדרשה מסמוכים - יבמה שנפלה לפני מוכה שחין אין חוסמין אותה וכופין אותו לחלוץ לה. "לא תחסום שור" ונסמך "כי ישבו אחים יחדיו".
3. **הסמיכות של שעטנז וציצית נדרשת אף לר' יהודה שלא דורש סמוכים בעלמא, כיון שבספר דברים דורש סמוכים. היכן מצינו שיטת ר' יהודה? בכל המקומות אינו דורש - בן עזאי דרש: "מכשפה לא תחיה" ונסמך לו "כל שוכב עם בהמה מות יומת" - מה שוכב עם בהמה בסקילה אף מכשפה בסקילה.**
ר' יהודה חלק ולא דרש מהסמיכות, אלא מאוב וידעוני שבכלל מכשפים היו, ויצאו ונזכרו בפ"ע להקיש להם - מה הם בסקילה אף מכשפה בסקילה. **במשנה תורה [דברים] דורש** - דתנן נושא אדם אנוסת אביו ומפותת אביו - כיון שאיסור התורה הוא ב'אשת' אביו, ע"י אישות דקידושין. רבי יהודה אוסר וטעמו דכתיב "...ולא יגלה כנף אביו" כנף שראה אביו לא יגלה והכוונה לאנוסה שהרי נסמך לפניו "ונתן האיש השוכב וכו' ורבנן חולקים כיון שאינו סמוך מממש שהרי מפסיק באמצע "לא יקח איש את אשת אביו" אלא "כנף אביו" הכוונה לנופלת לפני אביו ליבום ולעבור בשני לאוין, שהרי כבר אסורה משום לאו של אשת אחי אביו **אנוסת בנו ומפותת בנו** - לכו"ע מותר לישא כיון ש'כלתו' היא רק המתקדשת לבנו.
4. **מה טעמו של ר' יהודה שדרש סמוכין רק במשנה תורה?**
איבעית אימא - מוכח שהסמיכים הכתוב להזהיר על אנוסת אביו, שאם כוננת הפסוק להוסיף לאו באשת אביו היה צריך להכתב בעריות שבויקרא. **איבעית אימא** - היה די ב"לא יקח איש את אשת אביו" ולמה נאמר "לא יגלה כנף אביו", בהכרח כדי שיהיה מופנה לדרוש סמוכין.
5. **מה הטעם שאף בציצית מוכרחים לדרוש סמוכין?**
איבעית אימא - מוכח מכך ש"גדילים תעשה לך" נכתב בפרשת כלאים ולא בפרשת ציצית.
איבעית אימא - אחר שנכתב "ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך" מדוע נאמר שוב "לא תלבש שעטנז" בהכרח לדרשה. **והקשטה הגמרא ששניהם נצרכים** - א. ללמד שהאיסור רק בלבישה שיש בה הנאת חימום ולא במוכרי כסות. ב. ללמד שאסור אף כסוי בשמיכה. **ותירצו** - המילים 'צמר ופשתים' מיותרים שהרי נאמר "ובגד כלאים" ולתנא דבי ר' יוסי סתם בגדים שבתורה צמר ופשתים. בהכרח לדרוש סמוכין. **והקשו** - 'צמר ופשתים' אם לא היה נאמר היינו חושבים שלגבי לבישה, שהנאתה מרובה מהעלאה כל תערובת שני מינים אסרה תורה. **ותירצו** - עדיין היה אפשר ללמוד גזירה שוה 'שעטנז' שנאמר בלבישה מ'שעטנז' שנאמר בהעלאה. ובהכרח ש'צמר ופשתים' מיותר.
6. **לתנא דבי ר' ישמעאל הסובר שכל 'בגדים' הם צמר ופשתים מדוע נאמר הייתור של 'צמר ופשתים' ללמד שמותר שעטנז בציצית, הרי בעצם מצוות ציצית נאמר שיש לקשור פתיל תכלת שהוא צמר אף על 'בגד' מפשתים?**
לולי הייתור היינו חושבים שהתורה אומרת עשה ציצית של צמר לבגד של צמר, ופשתים לפשתים, [וכשתעשה צמר לצמר צבע אותו בתכלת] לפיכך נכתב צמר ופשתים ללמד שמותר אפילו צמר לפשתים ופשתים לצמר.
המקור שתכלת הוא צמר - מכיון ש'שש' האמור בבגדי כהונה הוא 'פשתים' בהכרח שתכלת הוא צמר. שהרי ידוע שלא היה בהם אלא צמר ופשתים.